

Samen bidden om vernieuwing

De kerk is geen *doel* in zichzelf, zij is een *middel* in Gods hand, dat *zijn* doel dient.

De Kerk is niet van ons, maar van de Heer. Het woord 'kerk' betekent ook: 'Wat van de Heer is'. HIJ is het die zijn gemeente bouwt. Wij mogen zijn medewerkers zijn en moeten onszelf voortdurend afhankelijk weten van Hem.

De kerk in ons werelddeel bevindt zich in een crisis. Het gaat niet zo goed met de kerk; ze verliest niet alleen leden; voor veel mensen heeft zij ook haar geloofwaardigheid verloren - veel woorden en weinig daden -; of eenvoudigweg haar relevantie: wat heeft het met mij, met mijn leven te maken? Wat heb je aan een God die helemaal niets doet? Er is, ook onder gelovigen, verwarring en twijfel; de secularisatie gaat voort, ook in ons eigen leven; er is een gebrek aan Godservaring.

Wie kan rekenen, kan op z'n klompen aanvoelen, dat er, *naar de mens gesproken*, weinig toekomst voor de kerk is, *als het zo doorgaat*.

God belooft een totaal nieuw leven, als we leven met Hem. Om dat aan te duiden, gebruikt de Bijbel termen als: 'opnieuw geboren worden' 'afleggen van de oude mens en aandoen van de nieuwe mens' 'met Christus gestorven en opgestaan'. Toch ervaren vele gelovigen daar maar weinig van, van zo'n totaal nieuw leven.

Hoe kan dat? Is er wat aan te doen?

Geestelijke vernieuwing begint met verootmoediging (= klein worden voor God), vanuit het besef: wij zijn er zelf medeschuldig aan, dat de kerk haar betekenis voor de samenleving verliest; dat zij geen werfkracht heeft; dat ze een negatief zelfbeeld heeft; dat ze veel energie steekt in zaken die niet echt met haar roeping te maken hebben. In deze situatie kun je twee dingen doen: bij de pakken neer gaan zitten, of je opnieuw aan God wijden en Hem vragen Zelf zijn gemeente te vernieuwen. Want op eigen kracht zal het ons niet lukken.

We mogen geloven in de kracht van het gebed. Gebed is een wapen tegen moedeloosheid. Er is nog nooit in de geschiedenis van de kerk sprake geweest van een werkelijke vernieuwing ('Opwekking') zonder dat daar een gebedsbeweging aan vooraf ging waarin verootmoediging een grote plaats innam.

Uit de Heidelbergse Catechismus: "Waarom hebben christenen het gebed nodig? - Omdat God zijn genade en de Heilige Geest alleen geeft aan wie Hem daarom vragen."

Ook al weet God al wat we nodig hebben, het gebed is nodig om de *relatie* met Hem in stand te houden.

Een relatie in stand houden vergt tijd en moeite; je moet dingen doen omwille van die ander.

God heeft voor ons al alles gedaan om die relatie goed te laten verlopen, alleen wij laten het zo vaak afweten, we hebben even geen tijd voor God en dat moet Hij maar begrijpen. Vaak blijft het eenrichtingsverkeer, we vragen God of Hij wil zegenen wat wij willen, we zeggen 'Amen' en gaan over tot de orde van de dag. We *luisteren* niet naar wat God ons wil vertellen. Hij is nog met ons bezig maar wij zijn alweer vertrokken.

Het is natuurlijk ook mogelijk om in je eentje thuis voor vernieuwing te bidden. Maar kom je daar ook aan toe?

Het gebed om een radicale verandering gaat dieper dan onze gewone dagelijkse gebeden.

Bidden *met elkaar* zal een extra stimulans zijn, ook om het vol te houden.

Eerder heb ik een oproep gedaan om een groepje mensen bijeen te krijgen dat met een vaste regelmaat samenkomt om te bidden, voor de Kerk in het algemeen, voor de kerk in Emmen, voor onze eigen Gemeente, voor individuele gemeenteleden. Daar komt vrijwel geen reactie op.

Niet getreurd, ik heb besloten om elke woensdag om 16:00 uur in de Kapel te gaan bidden. Wees welkom om mee te komen bidden, hardop of in stilte. En wie gebedspunten heeft, voorbeden, dankpunten, schroom niet, geef ze door!

Ds. Bas Urgert